יוצא לאור לפרשת וארא ה׳תשע״ז
(מספר 43)

ספרי׳ — אוצר החסידים — ליובאוויטש

בשורת הגאולה

•

מאת

כבוד קדושת

אדמו״ר מנחם מענדל שליט״א

שניאורסאהן

מליובאוויטש

מלוקט מספרי השיחות תש״נ־תשנ״ב

יוצא לאור על ידי מערכת
„אוצר החסידים״
770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ.י.
שנת חמשת אלפים שבע מאות חמשים ושלש לבריאה
הי׳ תהא שנת נפלאות גדולות

השער להוצאה הראשונה

לעילוי נשמת
החייל ב״צבאות השם״ **שכנא** ע״ה
בן ר׳ **שלמה אלי׳** שיחי׳
נפטר בדמי ימיו, כ״א מנ״א ה׳תשנ״ט
ת. נ. צ. ב. ה.
ולזכות אחיו ואחיותיו שיחיו
ולזכות הוריו
הרה״ת ר׳ **שלמה אלי׳** וזוגתו מרת **שרה** שיחיו
מארקאוויטש
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק
ומתוך בריאות הנכונה, ולשנת ברכה והצלחה בגו״ר
*
נדפס ע״י ידידיהם
הרה״ת ר׳ **יוסף יצחק הלוי** וזוגתו מרת **גיטל רחל** שיחיו
שגלוב

הי׳ שותף בהפצת עניני ״משיח וגאולה״!!!
להקדשות ולפרטים נוספים:
טל.: 753-6844 (718) או 934-7095 (323)
אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner
In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula*!!!
To Dedicate This Publication
In Honor Of Your Family Or A Loved Ones
For More Info. Call:
(718) 753-6844 or (323) 934-7095
or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:
http://www.torah4blind.org
To dedicate an issue in honor of a loved one, call (323) 934-7095

מפתח ותוכן

תנש"א

יג. 3

הקב"ה מודיע ומכריז לישראל "בני אל תתיראו"
(ש"פ וארא, כ"ז טבת, מבה"ח שבט)

תשנ"ב

נט. 5

הגאולה ע"י משיח בדורנו זה; הכל מוכן כבר לסעודה דלעתיד, שולחן-ערוך עם הסעודה דלויתן ושור הבר ויין המשומר; ג' תקופות הקשורות עם יו"ד שבט
(ש"פ וארא, כ"ח טבת, מבה"ח שבט (א))

ס. 7

כבר נגמרה ונשלמה עבודת השליחות דבירור וזיכוך עניני החול, והכל מוכן לסעודה דלעתיד
(ש"פ וארא, כ"ח טבת, מבה"ח שבט (ב))

Reprinted with permission by:
Moshiach Awareness Center,
a Project of:
Enlightenment For The Blind, Inc.
602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036
Tel.: (323) 934-7095
Fax: (323) 934-7092

http://www.torah4blind.org
e-mail: yys@torah4blind.org

Rabbi Yosef Y. Shagalov,
Executive Director

Printed in the U.S.A.

ס.

המאורע ד„מת[1] בערב שבת"[2] מהוה „סימן יפה"[3] (אם עדיין יש צורך ב„סימנים") שכבר נגמרה ונשלמה עבודת השליחות דבירור וזיכוך עניני החול באופן ד„זאב יטרף" ע"י „זרעו של יוסף" (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) שנמשלו לדגים, והכל מוכן לסעודה, הסעודה דלעתיד לבוא („ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים"[4]), שבה תהי' תכלית השלימות דאכילת הדגים (לאחרי שלימות ההכנה בערב שבת) – „מבשרו[5] של לויתן", וכן שור הבר ויין המשומר.

(משיחת ש"פ וארא, כ"ח טבת, מבה"ח שבט תשנ"ב (ב))

1) כתובות קג, ב.

2) פטירת הרה"ח וכו' ר' משה יצחק ע"ה העכט בערב שבת זה. וראה בפנים השיחה בארוכה (המו"ל).

3) ומ"ש „סימן יפה **לו**" – אין זה רק בתור איש פרטי, אלא גם בתור חלק מכלל התלמידים והשלוחים דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

4) תמיד בסופה.

5) ב"ב עה, א.

בשורת הגאולה

יג.

בזמנים אלו שהאומות מתגרות זו בזו, ווען אידן האָבן די הבטחה מיוחדה פון דעם אויבערשטן „בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם"[1], נוסף צו די ריבוי הבטחות בתורה אַז „לא ינום ולא יישן שומר ישראל"[2], און „עמו אנכי בצרה"[3], און „פדה אלקים את ישראל מכל צרותיו"[4] (און ערשט דערנאָך „והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו"[5]) וכו׳ וכו׳ –

איז אַ זיכערע זאַך אַז „לא ינום ולא יישן שומר ישראל" בכל מקום בעולם וואו אידן געפינען זיך, אויך אין חוץ לארץ,

ועאכו"כ אין ארץ הקודש, וועלכע ווערט אָנגערופן בתורתנו הקדושה והאמיתית: „ארץ אשר גו׳ תמיד עיני ה׳ אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"[6].

. . . וכאמור, דער אויבערשטער איז מודיע ומכריז צו אידן בכל מקום שהם, ועאכו"כ בארץ הקודש: „בני אל תתיראו".

(משיחות ש"פ וארא, כ"ו טבת, מבה"ח שבט תנש"א)

---

1) יל"ש ישעי׳ רמז תצט.
2) תהלים קכא, ד.
3) שם צא, יד.
4) שם כה, כב.
5) שם קל, ח.
6) עקב יא, יב.

◈ ◈ ◈

בזמנים אלו שהאומות מתגרות זו בזו, כשיש לבנ"י הבטחה מיוחדה מהקב"ה „בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם"[1], נוסף לריבוי ההבטחות בתורה ש„לא ינום ולא יישן שומר ישראל"[2],

(תר"פ־שי"ת), שבהם הי׳ החידוש המיוחד שלו בתור נשיא דתורת חסידות חב"ד בהפצת המעיינות חוצה ממש, ועד להחידוש בעשר שנים האחרונות (גמר ושלימות עבודתו) בהפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון (שבו לא הי׳ מתן־תורה) – ע"ד ובדוגמת החידוש דמתן־תורה.

ותקופה שלישית, המשך הנשיאות לאחרי הסתלקותו (מיום עשתי עשר לחודש עשתי עשר דשנת עשתי עשר (תשי"א)[5]), שניתוסף ביתר שאת וביתר עוז בהפצת המעיינות חוצה בכל קצוי תבל, ועד לגמר ושלימות העבודה, שהכל מוכן כבר לסעודה דלעתיד לבוא – ימות המשיח.

(משיחות ש"פ וארא, כ"ח טבת, מבה"ח שבט תשנ"ב)

---

5) ראה קונטרס משיחות ש"פ וארא תש"נ הערה 99 (ס׳ השיחות תש"נ ח"א ע׳ 255־56).

ו„עמו אנכי בצרה"[3], ו„פדה אלקים את ישראל מכל צרותיו"[4] (ורק אח"כ „והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו"[5]) **וכו' וכו'** –

הרי דבר ברור ש„לא ינום ולא יישן שומר ישראל" בכל מקום בעולם שבו נמצאים יהודים, גם בחוץ לארץ,

ועאכו"כ בארץ הקודש, שנקראת בתורתנו הקדושה והאמיתית: **„ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"**[6].

. . . וכאמור, הקב"ה מודיע ומכריז לישראל בכל מקום שהם, ועאכו"כ בארץ הקודש: „בני אל תתיראו".

נט.

העשירי בשבט („העשירי יהי' קודש"[1], בכל חודש, ועאכו"כ העשירי בחודש אחד עשר) הוא יום ההילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו:

ענינו של יום ההילולא – כמ"ש רבינו הזקן בתניא[2] ש„כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו . . מתגלה ומאיר בבחי' גילוי מלמעלה למטה . . ופועל ישועות בקרב הארץ", ועוד ועיקר, שכולל הנתינת־כח על המשך הצמיחה ביתר שאת וביתר עוז לאחרי הסתלקותו כתוצאה מהזריעה ד„כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו"[3], עד להצמיחה דהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בדורנו זה (דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה), כעדותו של נשיא דורנו שכבר כלו כל הקיצין, והכל מוכן לסעודה דלעת"ל, שולחן־ערוך עם הסעודה דלויתן ושור הבר ויין המשומר.

ויש לומר, שכללות הזמן הקשור עם יום ההילולא העשירי בשבט (שבעים שנה בחיים חיותו בעלמא דין, והמשך השנים שלאח"ז, יותר מארבעים שנה[4]) נחלק לג' תקופות שהם ע"ד ובדוגמת ג' התקופות הכלליות במשך כל הדורות (לפני מ"ת, מ"ת וימות המשיח), שמרומזות בג' הפרשיות שמות וארא בא:

תקופה ראשונה, ארבעים שנה (תר"ם־תר"פ), בזמן נשיאותו של אביו, שאז התחיל שלימות הענין דהפצת המעיינות חוצה ובפרט ע"י התייסדות ישיבת תומכי תמימים (בניהולו של בנו יחידו) – ע"ד ובדוגמת עבודת האבות בהכנה והתחלת הענין דמ"ת.

תקופה שני', שלושים שנות נשיאותו בחיים חיותו בעלמא דין

1) בחוקותי כז, לב.
2) אגה"ק סי' ז"ך וכ"ח.
3) ראה אגה"ק שם: „ונזרעו בחקל תפוחין קדישין אורות עליונים מאד . . גידולי גידולין".
4) שבהם „קאי איניש אדעתי' דרבי'" (ע"ז ה, רע"ב), כיון ש„נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע" (תבוא כט, ג).